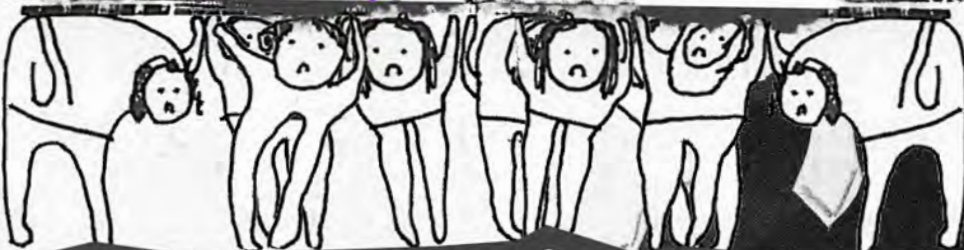

WOMEN MAKING HISTORY

100 ÅR AV IMMIGRANTKVINNORS
LIV OCH ARBETE I MALMÖ

WOMEN MAKING HER HISTORY

NR. 1

NYHETSBRÄV 1. 2015

Feminist Dialog, Malmö Museer, Medea vid Malmö University, ABF, Malmö stad och Kulturrådet.

Projektgruppen för utställningen och Women Making History Tumbler-siten: Eva Hansen, Samuel Thelin, Anna Svenson och Lisa Scott (Malmö Museer), Fredrik Elg (Malmö stad), Parvin Ardalan och Feminist Dialog (initiativtagare), Erling Björgvinsson, Anders Høg Hansen (Medea, Malmö University), Lotta Holmberg (ABF), Richard Topgaard och Linda Stark (Tumbler-site). Tack för er insats: Soheyla Yazdanpanah, Irene Andersson, Isabella Z. Tuyus, Elizabeth Kaleebi och Mamak Babak-Rad.

WHERE WE STAND MEDVERKANDE VID RUNDABORDSSAMTALET:

Charlene Rosander, Jelica Ugricic, Paula Mulinari, Rakel Chukri and Rishan Aregai.

WHERE WE STAND:

Dennis Nilsson, Mathias Eriksson, Måns Mårtensson (filmstudenter K3, Malmö högskola) i dialog med Dennis Augustsson (universitetsadjunkt på K3).

WOMEN 2 WOMEN:

Zeinab Ismail.

PANELLISTER:

Ann-Magret Dahl, Lena Samani, Muna Mohamud, Rasha Nasr och Seddighe Sahrabaghi.

VYKORTSTILLVERKNING OCH WORKSHOP:

Studenter på masterprogrammet Interaktionsdesign vid Malmö högskola: Sonja Rattay, Luisa Fabrizi, Marianne Larsen och Amy Novak.

WORKSHOP SERIETECKNING:

Tusen Serier och Dotterbolaget.

REDAKTIONSGRUPPEN FÖR NYHETSBRÄV 1-2015:

Parvin Ardalan, Erling Björgvinsson, Anders Høg Hansen; Fredrik Elg, Mamak Babak-Rad och Senija Vurzer.

FOTOGRAFI:

Shirin Ardalan, Linda Stark och Fredrik Elg.

LAYOUT:

Alexandros Dimos och Rodrigo Jimenez Reyes (Malmö Högskola 2014-2015)

OMSLAG: Bygger på serier gjorde serieteckningsworkhoppen

Tack till alla individer och organisationer för deras medverkan:

Ana Lindenhann, Eliza Lopez Pedersen (Babaylan Denmark), Anne Seidel, Diana Mulinari, Elizabeth Kaleebi (NAW-LRC), Farida Sandström, Hilde Selander (Imagenes del Sur), Karolina Jeppson, Nazli Partovi och Renata Andersen.

E-POST: parvin.ardalan@malmo.se

senija.vurzer@malmo.se

URL: <http://womenmakinghistory.tumblr.com/>

<http://feministdialog.org/>

WOMEN MAKING HISTORY

Malmö stad

MALMÖ HÖGSKOLA

KULTURRÅDET

ARBETARNAS
BILDNINGSFÖRBUND

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Rörelse Bortom Murarna

Belysa den Dolda Historien

Ett Tack till de Kvinnor som har Byggt Upp Staden

Kvinna 100 Cartoon Workshops

Vykort från Liv i Rörelse

Vi ÄR Malmöbor

Where We Stand

EDITORIAL

RÖRELSE BORTOM MURARNA

I slutet av maj 2014, en vecka innan Nordiskt Forum och Feministisk festival, invigdes utställningen Women Making History på Teknikens & Sjöfartens hus i Malmö som en del av projektet Etthundra år av immigrantkvinnors liv och arbete i Malmö. Den färgrika utställningen är en permanent utställning som samexisterar med utställningen Tidernas Stad och därmed bidrar med ett kvinnoperspektiv på Malmös historia. Under projektets gång har vi haft flera arbetsnamn för att tydliggöra de olika faserna av projektet. Vi beslutade att skapa ett arbetsnamn för utställningen och för enkelhetens skull valde vi Women Making History. Samma namn används nu för Tumblrsiten, Women-makinghistory.tumblr.com - och hädanefter även för nyhetsbrevet. Projektets arbetsnamn har förändrats många gånger under processens gång. Projektet har också benämnts Kvinna 100 och Kvinnor 100. Bli inte förvirrad, de är alla rätt. Många projekt avslutas vanligtvis med en konkret produkt, som en bok eller en utställning men Women Making History var inte ett avslut utan en startpunkt för att ifrågasätta och utveckla den osynliga historien om kvinnor och migration i Malmö. Dessutom var det även en erfarenhet att utmana muren och de stela strukturerna inom institutionerna som oftast motstår förändring. Hittills har allt varit en kollektiv insats som har drivits på med diskussioner och aktiviteter. Uppgiften har inte varit lätt men vi kunde inte ha gjort det på något annat sätt.

Det stora positiva gensvaret som publiken visade var delat men avgörande. Det var en indikator på det historiska och institutionella vakuumet i historieber beskrivningen om immigrantkvinnornas liv och arbete. Varför annars skulle en platt vägg utan interaktionspunkter locka så många åskådare? När man beaktar plattheten och de icke interaktiva punkterna i själva utställningen, så möjliggjorde utställningen utrymme för levande och interaktiva och inte alls stela diskussioner i workshops som t.ex. utvärderingen, romska seminariet och de guidade turerna. Detta banade väg för den fortsatta rörelsen och diskussioner bland individer, nätverken och organisationer. Nästa nyhetsbrev handla om workshops, seminarier och möten. Projektets olika delmoment var inte enbart begränsade till utställningen. Projektet Living Archives på Malmö högskola samarbetade med projektet om hur digital teknik och människomöten kan bidra till att skapa arkiv som är mer demokratiska, levande och relevanta samt än mer viktigt; hur offentliga arkiv kan bidra till social förändring. Women Making History-tumblr-siten är resultatet av den kollektiva insatsen. Om du är intresserad av att vara mer delaktig i den pågående debatten om kvinnor och migration är du välkommen att titta på rundabordsdiskussioner mellan fem kvinnliga aktivister. Detta var en ännu en insats för att lyfta fram de viktigaste frågorna som diskuterades vid seminarier och workshops. De informella rundabordsmötena spelades in på Sydsvenskan och resultatet blev fem korta filmer som visas på utställningen och på Women Making History tumblr-siten. I nyhetsbrevet återfinns en kort rapport om dessa ämnen. Dessutom kan du också läsa om paneldiskussionerna mellan kvinnonätverken om immigrantkvinnors liv och arbete som ägde rum på Moriska Paviljongen på Feministisk festival i Folkets Park. På festivalen ordnade projektgruppen i samarbete med ABE, Medea och Nordic African Women flera workshops och utforskade kvinnors berättelser och erfarenheter av migration genom bildcollage och vykortstillverkning. Några av de kreativa visuella berättelserna återfinns i den här utgåvan. Avslutningsvis och i anslutning till Nordiskt Forum och Feministisk festival, genomfördes två workshops av Tusen Serier och Dotterbolaget. Du kan se flertalet av serierna som skapades, i nyhetsbrevet. Alla artiklar i detta nyhetsbrev handlar om utställningen och workshops som ägde rum i maj 2014.

Trevlig läsning!
Redaktionsgruppen

BELYSA DEN HISTORIEN

Vi behöver fundamentalt förändra våra institutionella och kulturella strukturer, annars smyger rasismen in i vårt samhälle via en bakdörr.

IN DOLDA

Nedan återges ett kort stycke om Parvin Ardalans tankar om projektets mål och processen med att ifrågasätta osynligheten som ett första steg, på utställningens invigningsceremoni 31 maj 2014.

Förra året när vi påbörjade projektet trodde jag att allt skulle vara mycket lättare men ack så fel jag hade. Dagens invigning är i sannings namn, början av vårt arbete. Jag kunde inte tro att immigrantkvinnornas arbete och liv någonsin kunde ha varit så osynlig i den svenska ekonomiska historien. Däremot kan jag förstå hur bilden/föreställningen av immigrantkvinnor förvrängs i den politiska debatten. Projektet "Kvinna-100" är inte bara ett projekt. Det identifierar inte kvinnorna under kategorin "immigranter". Det är en kollektiv insats för att ifrågasätta osynligheten och visualisera historien ifrån skuggorna. Det är en kollektiv insats mellan det civila samhället, kvinnonätverken/-organisationerna och institutionerna både politiskt och kulturellt, för att ändra den bilden och föreställningen som har skapats och reproducerats, fram tills nu.

Bland annat har arkivsök, återberättelser,

intervjuer, hemma-hos-möten, seminarier, workshops, utställning, digitala plattformar, video-diskussioner använts som verktyg i processen att kasta ljus på den dolda historien av Malmö. Alltså är utställningen en del av rörelsen som lyfter fram nätverkande, samarbete och deltagarstyrt engagemang. Tack till alla de kvinnor som har varit delaktiga i den här rörelsen!

Jag tror innerligt på att för att kunna förändra osynlighetens historia måste vi involvera de formella och informella krafterna. Vi behöver fundamentalt förändra våra institutionella och kulturella strukturer. Annars smyger rasismen in i vårt samhälle via en bakhörr. Utställningen, såsom migration, befinner sig på en historisk bana och den behöver vår delaktighet och medverkan för att föras fram.

Jag hoppas den här utställningen är som ett tack till de kvinnor som tog de första stegen för att bygga upp vår stad.

ETT TACK TILL KVINNOR SOM BYGGT UPP S

Välbesökt invigning av Women Making History på Malmö Museer

“Projektet Kvinna 100 är inte bara ett projekt. Det identifierar inte kvinnorna under kategorin ”immigranter”. Det är en kollektiv insats för att ifrågasätta osynligheten och visualisera historien ifrån skuggorna.”

“Det är en kollektiv insats mellan institutionerna och det civila samhället både politiskt och kulturellt, för att ändra de föreställningar som har skapats och reproducerats, fram tills nu.”

och de som hade ekonomiska medel.
Malmöandan gjorde att staden växte, frodades
och klarade kriser av ekonomisk nedgång.
Det är denna anda som möjliggjorde Malmös förvandling
från industri- till kunskapsstad.

Community spirit

Nowhere in Sweden has cooperation
between the elected politicians,
the financially strong bankers
and entrepreneurs been so close
that it has even led to the creation of a new concept:
the Malmö spirit – the mutual understanding
between those who governed
and those who had the financial resources.
The Malmö spirit helped the city to grow,
flourish and survive periods of economic crisis.
This spirit is what enabled Malmö to transform
from an industrial city into a knowledge city.

Orden är Parvin Ardalan, initiativtagare till projektet Kvinna 100, och en av talarna under lördagens invigning av utställningen Women Making History, som har skapats i samarbete med Malmö Museer. Parvin Ardalan inledde sitt tal med att säga att hon hade föreställt sig att projektet skulle vara enkelt att arbeta med, men att hon inte kunde ha mera fel.

“Dagens invigning är, i sanningens namn, bara början av vårt arbete. Jag kunde inte tro att immigranterkvinnornas arbete och liv någonsin kunde ha varit så osynlig i den svenska ekonomiska historien. Däremot kan jag förstå hur bilderna av immigranterkvinnor har förvrängts i den politiska debatten.”

Elisabeth Lundgren, kulturdirektör i Malmö stad, höll ett öppningstal, där hon poängterade vikten av nyansera historiebeteckningen av Malmö och vilka som har deltagit i stadens utveckling.

Detsamma sa Josefine Floberg, utställningschef på Malmö Museer, och hon berättade att hon var stolt över att museet är en del av det här projektet.

Flera kvinnor som på olika sätt har varit involverade i projektet under året bjöds upp att säga några ord. Diana Mulinari, professor i genusvetenskap vid Lunds universitet, lyfte exempelvis frågan om solidaritet.

“Vi ska inte glömma våra systrar på Medelhavet, som kämpar för att skapa sig en bättre framtid för sig och sina barn.

Detta projektet kan arbeta för att lyfta frågan kring hur vi ska förenas i solidaritet och kämpa för alla världens kvinnor.”

“Både min son och min dotter är civilingenjörer. Men tror ni att de har samma lön? Och detta är Sverige 2014.”

En av besökarna på invigningen var Renata Andersen. Som Malmöbo och rom var

hon glad över att projektets ambition om att lyfta fram kvinnor från olika minoritetsgrupper som har levt och verkat länge i Malmö och Sverige för att skapa en mer mångfaceterad och rättvist bild av Malmös och Sveriges

utveckling.

“I utställningen står det att kvinnor i Sverige fick rösträtt 1921 men man har inte med att romer i Sverige, som bott här i generationer, inte fick rösträtt förrän

Foton: Shirin Ardalan.
Text: Linda Stark.

under 1960-talet.”

(Se :<http://www.romer-nashistoria.se/historia/>)

Att synliggöra en sådan här sak är ett exempel på vad jag hoppas projektet kommer att belysa i sitt fortsatta arbete, sa Renata Andersen.

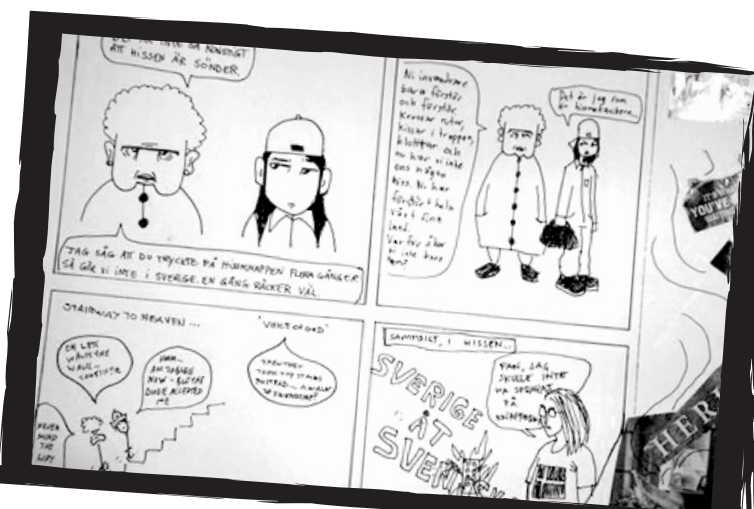
Parvin Ardalan avslutade sitt tal genom att påminna om de första kvinnorna som, i sökandet efter ett bättre liv för sig själva och sina barn, immigrerade till Sverige och bidrog till uppbyggandet av det som

Malmö är och består av idag.

“Jag skulle vilja se den här utställningen som ett tack till de kvinnor som tog de första stegen för att bygga upp vår stad.”

BILDER AV LIVET I SERIERUTOR

Serierna som skapats under Nordiskt Forum och Feministisk Festival kommer ställas ut senare i år tillsammans med Tusen Serier och Dotterbolaget. Läs mer om Kvinna 100:s workshop med seriekollektiven här:

Stolarna blev snabbt upptagna när det var dags för torsdagens serieworkshop som Kvinna 100 anordnade på Nordiskt Forum tillsammans med seriekollektiven Dotterbolaget och Tusen Serier. Serietecknarna Sara Granér, Hanna Stenman och Mattias Elftorp höll i workshopen där unika stafettserier skapades.

Deltagarna delades upp i två grupper och alla fick varsitt ark papper där ett antal serierutor redan var uppritade. Sedan var det dags för den så kallade stafettserien att börja.

– En stafettserie är en serie som växer fram genom samarbete och där man

inte har mycket tid på sig att rita. Alla har lika lång, eller kort, tid på sig att rita en serieruta. När tiden är ute skickas pappret vidare och så får nästa deltagare ta vid. På så vis skapas serien gemensamt och slutresultatet blir allas ansvar, förklarade Hanna Stenman.

Inför workshopen har de tre serietecknarna tagit del av de berättelser, statistik och bilder som utställningen Women Making History på Malmö Museer består av.

*Av: Linda Stark, redaktör
Foton: Fredrik Elg
<http://womenmakinghistory.tumblr.com/post/88658692539/serietecknarna-som-skapats-under-nordiskt-forum-och>*

VYKORT FR RÖRELSE

Kvinna 100 har tillsammans med bland annat ABF Malmö och Nordic African Women arrangerat flera workshops under Feministisk Festival i Folkets park. Här nedan kan du läsa mer om de olika aktiviteterna.

RÅN LIV I

Workshopen Liv i rörelse som Kvinna 100 har anordnat tillsammans med ABF Malmö har varit välbesökt under Feminist Festival. Det är många som har velat skapa vykort utifrån diskussioner och funderingar kring immigrant-kvinnors liv och arbete i Malmö. En av deltagarna var Izabella Klüft med sin familj. Då hennes man ursprungligen är från Sydafrika har hon funderat mycket kring migration.

– Jag har varit intresserad av migrationsfrågor tidigare med, men sedan jag träffade min man har det blivit så tydligt hur svårt det kan vara att komma in i ett nytt samhälle där du saknar kontakter och nätverk, säger hon.

Rishan Aregai och Eden Tareke från Eritreanska Kvinnoförbundet hade också många deltagare som ville vara med och diskutera eritreanska kvinnors kamp för mänskliga rättigheter, såväl i Sverige som i Eritrea. Efteråt var Eden Tareke mycket nöjd.

– Jag är nöjd och önskar att vi snart kan arrangera liknande möten med människor där vi gemensamt diskuter-

ar och pratar om varandras världars och bakgrunder. Det är värdefullt att mötas genom samtal, förståelsen och respekten för varandras folkslag ökar.

Under workshopen behandlades dels hur eritreanska kvinnor i Sverige jobbar med kvinnofrågor, dels om hur mediebevakningen ser ut i Sverige när det gäller situationen i Eritrea.

– Det var skönt att kunna svara på deltagarnas frågor och ge dem en mer nyanserad bild av dagens Eritrea än vad tidningarna gör, säger Eden Tareke.

Den sista workshopen som Kvinna 100 var med och anordnade på Feministisk Festival var Kanga - det mobiliserande tyget Nordic African Women, NAW, var på plats för att visa hur östafrikanska kangas traditionellt har använts för att sprida budskap om kärlek, religion och politik. Många stannade till för att dels beundra de vackra tygerna och dels höra Elizabeth Kaleebi berätta om klädesplaggets betydelse för östafrikanska kvinnor och hur plaggen används för att sprida budskap om politik, kärlek och religion.

Text: Linda Stark, redaktör. Bilder: ABF Malmö, Linda Stark, Fredrik Elg

VI ÄR MALMÖBOR

Enligt Rasha Nasr finns det inget som helst utrymme att faktiskt lyssna på de sökandes drömmar, intressen, tidigare erfarenheter.

Muna Mohamud poängterade att ett sådant här projekt kan synliggöra vilka strukturer som skapar utanförskap och diskriminering och det betyder att vi tillsammans måste kämpa mot detta och skapa förändring.

Rasha Nasr är egenföretagare och har lång erfarenhet av att jobba med arbetsmarknadspolitiska åtgärder i Sverige. Hon är trött och frustrerad över hur allmänheten pekar finger mot invandrarkvinnor och anser att de inte vill jobba när hon menar att en stor del av problemet handlar om strukturer, politiska beslut och handläggares arbetsförhållanden på exempelvis Arbetsförmedlingen.

Du måste våga vara personlig och dela med dig
av dig själv om du ska skapa förtroende och
kunna skapa ett ömsesidigt samarbete "
säger Seddighe Sahrabaghi.

Om man på allvar vill att de som står längst bort från arbetsmarknaden ska få ett jobb, och vara en mer deltagande samhällsmedborgare, måste dess institutioner vara intresserade av att skapa en respektfull dialog.

Det var en av slutsatserna som deltagarna kom fram till under fredagens paneldebatt med temat Vi är Malmöbor – kvinnor, migration, liv och arbete.

Under samtalet debatterades hur förändrad situationen och livsvillkoren är för dagens migrant-kvinnor jämfört med på exempelvis på 60-talet.

– Förr var migranter, oavsett om man var man eller kvinna, välkomna eftersom de behövdes som arbetskraft. Idag är det annorlunda, de socioekonomiska villkoren ser annorlunda ut och därmed är generositeten och engagemanget för migranter inte alls lika högt, menade Ann-Magret Dahl, tidigare socialarbetare i Danmark och en av panelisterna.

Rasha Nasr är egenföretagare och har lång erfarenhet av att jobba med arbetsmarknadspolitiska åtgärder i Sverige. Hon är trött och frustrerad över hur allmänheten pekar finger mot invandrarkvinnor och anser att de inte vill

jobba när hon menar att en stor del av problemet handlar om strukturer, politiska beslut och handläggares arbetsförhållanden på exempelvis Arbetsförmedlingen.

– Handläggarna på Arbetsförmedlingen är pressade och stressade, de har inte många minuter på sig för varje arbetssökande. Under dessa minuter ska de informera om vissa obligatoriska delar och försöka förmå de sökande att delta i olika arbetsmarknadsåtgärder, oavsett om de sökande har kompetensen eller lusten till det.

– Det finns inget som helst utrymme att faktiskt lyssna på de sökandes drömmar, intressen, tidigare erfarenheter och absolut inget utrymme för att höra om det finns andra orsaker, exempelvis som rör hemförhållanden, som gör det svårt för kvinnan i fråga att söka vissa jobb, förklarar Rasha Nasr. Enligt Rasha Nasr behövs det fler handläggare och ett utrymme för dem att ta ett mer socialt ansvar.

– Hade det funnits rum för medmänsk-

lighet hade många fler kommit ut på arbetsmarknaden, på riktigt, inte bara utplaceras på olika praktikplatser, avslutar hon.

En som höll med om det här resonemanget var den tredje paneldeltagaren, Seddighe Sah-rabaghi, som arbetar med områdesutveckling i stadsdelen Rosengård för Hyresgästföreningen.

– Så länge man inte på allvar vill komma nära och själv integrera sig med de man vill nå ut till, då kommer ingenting att hända. Istället för att stå och dela ut broschyrer vid något medborgarkontor har vi jobbat med att knacka dörr och komma nära våra medlemmar.

– Du måste våga vara personlig och dela med dig av dig själv om du ska skapa förtroende och kunna skapa ett ömsesidigt samarbete, säger hon.

Muna Mohamud från Kvinna till Kvinna

poängterade också att även om man kan ifrågasätta och ha synpunkter på ett projekt som heter Immigrantkvinnors liv och arbete i Malmö, eftersom det insinuerar att man klumpar ihop alla migrantkvinnor, kan ett sådan här projekt ändå ha sina poänger.

– Jag är den första som tycker det är viktigt att visa på att alla har sina bakgrunder, olika erfarenheter och att alla inte kan känna igen sig i vad några kvinnors enskilda berättelser och erfarenheter.

– Samtidigt finns det saker som vi inte kan blunda för och som drabbar just immigrantkvinnor och deras barn exempelvis. Ett sådant här projekt kan synliggöra vilka strukturer som skapar utanförskap och diskriminering och det betyder att vi tillsammans måste kämpa mot detta och skapa förändring.

Text: Linda Stark, redaktör

Bild: Fredrik Elg

WHERE WE STAND

Den 6 maj 2014 möttes fem kvinnor för att inom projektet Kvinna 100 diskutera olika ämnen som rör kvinnor och migration. Samtalet spelades in på Sydsvenskan och blev fem kortfilmer med varsitt tema.

Kortfilmer

Förenade kvinnor

Samhällets bild av "invandrarkvinnan" stämmer illa med verklighetens immigrantkvinnor som många gånger har kämpat hårt för att skapa en bättre tillvaro för sig själva och sina barn. Hur kan vi jobba för att förändra den bilden? Hur kan man gemensamt arbeta för att skapa en mer komplett verklighetsbild av dagens Sverige och lyfta fram vad dessa migrantkvinnor har bidragit med för att skapa det Sverige vi lever i idag?

Och vilka historier bär dessa kvinnor på som är viktiga för att komplettera historiebeteckningen av Sverige och Malmö?

Mobilisera

Hur kan antirasistiska nätverk, kvinnoorganisationer och ungdomsrörelser tillsammans mobilisera i syfte att ta plats där den verkliga makten finns?

Hur skulle alla dessa människor kunna lobba gentemot de politiska partierna och förmå organisationernas och nätverkens medlemmar att engagera sig partipolitiskt?

Andra generationen svensk

Många föräldrar migrerar för att skapa en bättre tillvaro för sina barn. Få av dem kan förutse hur det nya landets ekonomiska och sociala möjligheter som deras barn växer upp med kan medföra att det bildas ett "glapp" mellan barnen och föräldrarna.

Hur påverkar det familjebanden, att barnen växer upp i en miljö och med livsvillkor som deras föräldrar aldrig var i närheten av?

Mödrar banar väg

På vilket sätt har den andra generationens mödrar kämpat och arbetat för att deras barn och andra kvinnor ska få bättre förutsättningar i sina arbetsliv och privatliv än vad de själva har haft?

Hur har andra generationens svenska mödrar påverkat tredje generationens svenska kvinnor?

En tredje identitet

Många kvinnor som migrerat till Sverige har jobbat eller engagerat sig politiskt i sina hemländer. Det är också många kvinnor som är engagerade i samhällsfrågor, som vilka medborgare som helst.

Men varför återfinns dessa inte i den svenska politiken och i de etablerade partierna?

Hur kommer det sig att det finns så mycket kunskap och erfarenhet i så kallade "kulturföreningar" men inte där den politiska makten finns? Och hur kämpar nya föreningar, som exempelvis Interfem eller Megafonen, med att förändra detta?

Charlene Rosander

Utbildad lärare, medlem i Interfem
och Afrosvenskarnas forum för rättvisa.

DE FEM KV

Paula Mulinari

Doktor i genusvetenskap och
lektor i socialt arbete vid Malmö Högskola.

Richan Aregai

Ordförande i Folkets hus Rosengård, medlem i Afrosvenskarnas forum för rättvisa.

VINNORNA

Jelica Ugrićić

Bildade Internationella kvinnoföreningen i Malmö 1970, tidigare ordförande i föreningen, fortfarande aktiv i föreningen.

Rakel Chukri

Kulturchef på Sydsvenskan.

WOMEN MAKING HISTORY

TVÅ SERIEWORKSHOPS MED TUSEN SERIER & DOTTERBOLAGET

WOMEN MAKING HISTORY

TVÅ SERIEWORKSHOPS MED TUSEN SERIER & DOTTERBOLAGET

WOMEN MAKING HISTORY

TVÅ SERIEWORKSHOPS MED TUSEN SERIER & DOTTERBOLAGET

Varför behöver vi skriva om historien?

Ah se historien om
en statisk samling av
händelse där bara vissa
"var där" är ju rätt riktigt

VAD MENAR DU?

FÖR SVERIGES FRIHET
OCH OBERDENDE!

JAG VAR DÄR.
JAG HADE MATT.

JAG VAR OCKSÅ DÄR.
JAG HADE OCKSÅ
MATT.

JAG HAR MIN
MATT I HANDEN

VEM FÖDDE OSS?

VEM LAGADE
MATEN?

NU PRATAR VI
INTE MER OM DET

VAR HAR DU
KÖPT DIN MATT?

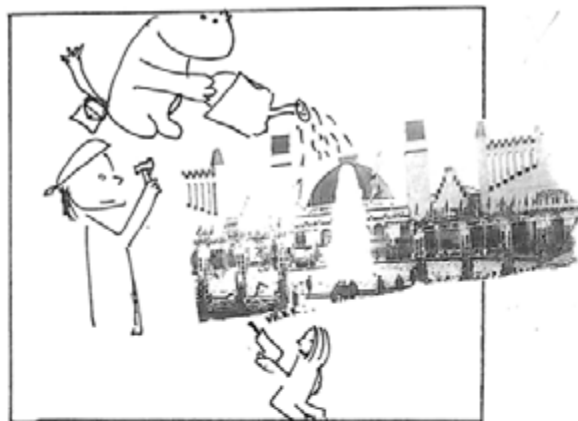
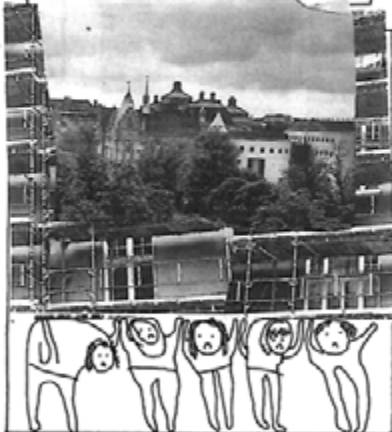
Hej. Det är jag
som gör hjältar
så Sverige kan
vara fritt och
oberoende!
Hej Sverige!

Vi ÅKER DIT!!

VÄLKOMNA!!

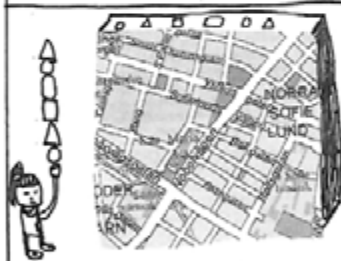

Jag
vill
också ha
en plats

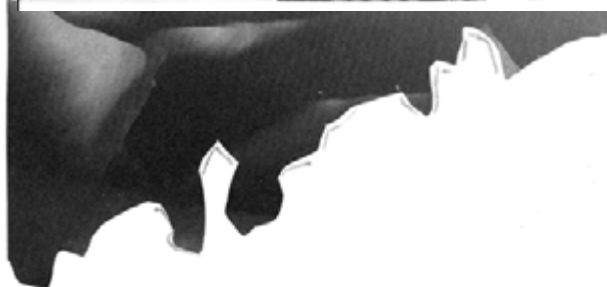
NU LÄGGER JAG MIN KROPP, MIN SJÄL
OCH MINA INRE ORGAN SÄMRE FÖR
ATT PASSA IN PÅ ARBETSMARKNADEN
OCH I SAMHÄLLET ÖVER LAG!

—Det går inte att generalisera kvinnor som en homogen grupp, eftersom kvinnors olika erfarenheter bestäms av ras, etnicitet, klass, sexuell läggning, könshierarki etc.

CARTOONS

LLER
ERBY

I Shouldn't
need protection.
I wanna be
strong on my
own.

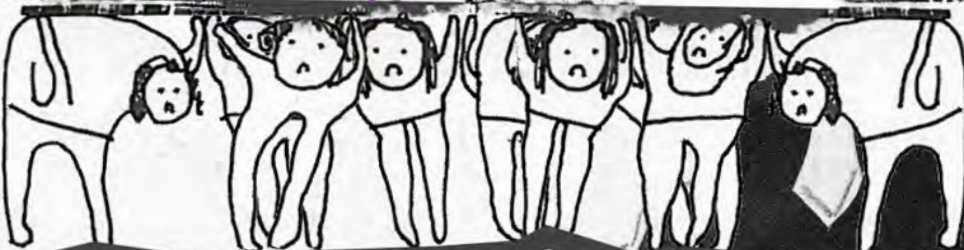
POSTCARDS

WOMEN MAKING HISTORY

100 ÅR AV IMMIGRANTKVINNORS
LIV OCH ARBETE I MALMÖ

WOMEN MAKING HER HISTORY

NR. 1